

gaar af sig selv, og de Folk, der virkelig har Krav paa at faa deres Præmiefritagelse, faar den. Jeg ved ingen Steder, hvor det volder Vanskeligheder, men jeg ved, det er et Omraade, hvor det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen ingen Erfaringer har haft, idet det Selskab, han har at gøre med, først for nylig har faaet den Bestemmelse indført. (*Valdemar Olsen*: Det passer ikke, det har vi altid haft!). Ja, undskyld, det kan altsaa være, at det gælder i det saakaldte „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“; Statsanstalten har i alt Fald ikke haft den, men det private Selskab har altsaa haft den, og det ærede Medlem har maaske selv haft pinlige Forhandlinger i den Anledning, det ved jeg ikke. Vi andre kender i hvert Fald ikke til saadanne.

Moralen af alt dette — og Grunden til, at jeg har tilladt mig at tale saa længe om alle disse Spørgsmaal — er den, at jeg synes ikke, at Staten og Lovgivningsmagten i tilstrækkelig Grad støtter Livsforsikringsvæsenet, som dog spiller en ganske kolossal Rolle i hele Samfundøkonomien. De danske Livsforsikringsselskaber har i Øjeblikket en samlet Forsikringssum paa $1\frac{1}{4}$ Milliard Kr.; der indbetales til Selskaberne aarlig et Præmiebeløb paa over 36 Mill. Kr., og de har i Renter af deres Kapital et aarligt Beløb af 15 Mill. Kr. Altsaa, disse 51 Mill. Kr., der indbetales aarlig til Livsforsikringsselskaberne, er Opsparing til fremtidige Forsørgelsesformaal. Jeg gad vide, om Staten ikke er interesseret i en saadan Virksomhed. Naar jeg har oplyst, at den Udbytteafkastning til Aktionærerne, som præsteres, er af saa minimalt et Omfang som de Tal, jeg har nævnt, skulde jeg tro, at for Fremtiden al Tale om Udbytning fra Forsikringsselskabernes Side af de forsikrede kunde forstumme.

Nu vilde det ikke undre mig, om ærede Medlemmer her i Tinget af det, jeg har sagt, vilde faa det Indtryk, at jeg ønsker det fremsatte Lovforslag ændret i betydelig Grad, og man vil saa, naar vi kommer til Udvalgsarbejdet, maaske blive i høj Grad overrasket ved, at jeg saa godt som intet Ændringsforslag vil stille. Jeg har nemlig den sikre Overbevisning efter den Behandling, Lovforslaget fik i Landstinget, at det vilde være ganske unyttigt at komme tilbage til Landstinget med det i en Skikkelse, der er bragt nær til det oprindelige Forslags Skikkelse. Derfor foretrækker jeg at tage de Fremskridt, som Lovforslaget i sin nuværende Form byder. Jeg kan ikke undgaa i Udvalget at stille nogle ganske faa Ændringsforslag, som i Virkeligheden ho-

vedsagelig kun er af redaktionel Natur, men for øvrigt tager jeg for mit Vedkommende imod Forslaget, idet jeg tænker paa, at i forsikringsmatematisk Henseende var vor første Livsforsikringslov en Krøbling; ved Revisionen af 1914 fik den et Par Skavanker opereret bort, og ved de Ændringer, der nu kommer til, bliver den — ikke præsentabel, men dog saadan, at den kan slæbe af. Derfor vil jeg tage Forslaget, i Hovedsagen som det foreligger.

Til Slutning skal jeg endnu kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og for øvrigt ogsaa til det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen om en Lovgivning om de andre Forsikringsbrancher, da det Spørgsmaal nu er bragt frem. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at det ikke var nødvendigt at bringe andre Forsikringsbrancher ind under en Lovgivning. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det er i høj Grad ønskeligt for Samfundet. Naar vi under Krigen ikke paa Livsforsikringsvirksomhedens Omraade har set en Række Svindelselskaber opstaa, er det ganske simpelt, fordi vi har haft en Lovgivning, der holdt dem fra det. Og naar man i Sverige overhovedet ikke har set en saadan Gründer-Svindl som den, vi har haft paa Forsikringsvæsenets Omraade, er det, fordi man i Sverige har en Forsikringslov, som omfatter alle Forsikringsarter. Naar vi har været Vidne til, at nogle Svindlere den ene Gang ødelægger et Selskab og svindler 43 Mill. Kr. bort, og at den anden Gang hovedsagelig de samme Folk ødelægger et andet Selskab med et Tab paa 15 Mill. Kr., og naar vi hver Morgen, naar vi aabner „Politiken“, eller hvilket Blad ærede Medlemmer nu læser, først og fremmest ser efter, hvilket Forsikringsselskab der nu er gaaet fallit i Dag, begriber jeg ikke, der kan herske nogen som helst Tvivl om, at vi burde have en Lov, der kan forhindre saadanne Selskaber i at komme til Verden. Det gælder alle Brancher. Det er klart, at der er gode Forsikringsselskaber, og de gode Forsikringsselskaber behøver ikke nogen Lovgivning; men man lovgiver jo aldrig for de gode, man lovgiver for at forhindre, at de daarlige gør Ulykker i Verden, og hovedsagelig derfor bør vi have en Forsikringslov for alle Brancher. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen i, at den Sammensætning, den højtærede Handelsminister har givet den nedsatte Kommission, ikke er saa heldig, som den kunde være; men jeg har ikke haft nogen Indflydelse derpaa, og jeg trøster mig med,